



Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (čtvrtého senátu)

3. března 2016*

„Nesplnění povinnosti státem — Sociální zabezpečení — Nařízení (EHS) č. 1408/71 — Článek 46b — Nařízení (ES) č. 883/2004 — Článek 54 — Starobní důchody — Pravidla zakazující souběh — Osoby mající nárok na starobní důchod v rámci vnitrostátního systému a na důchod pro úředníky v rámci systému jiného členského státu — Snížení výše starobního důchodu“

Ve věci C-12/14,

jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 258 SFEU, podaná dne 10. ledna 2014,

Evropská komise, zastoupená K. Mifsud-Bonnicim a D. Martinem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalobkyně,

proti

Maltské republice, zastoupené A. Buhagiar a P. Grechem, jako zmocněnci,

žalované,

podporované

Rakouskou republikou, zastoupenou C. Pesendorfer a G. Hessem, jako zmocněnci,

Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irsku, zastoupeným J. Beeko, S. Behzadi-Spencer a V. Kaye, jako zmocněnkyněmi, ve spolupráci s T. de la Marem, QC,

vedlejšími účastníky řízení,

SOUDNÍ DVŮR (čtvrtý senát),

ve složení L. Bay Larsen, předseda třetího senátu, vykonávající funkci předsedy čtvrtého senátu, J. Malenovský, M. Safjan, A. Prechal (zpravodajka) a K. Jürimäe, soudci,

generální advokát: Y. Bot,

vedoucí soudní kanceláře: V. Giacobbo-Peyronnel, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 16. července 2015,

* Jednací jazyk: angličtina.

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 12. listopadu 2015,
vydává tento

Rozsudek

- 1 Evropská komise se svou žalobou domáhá, aby Soudní dvůr určil, že Maltská republika tím, že z maltských starobních důchodů odečítá výši důchodu vypláceného v rámci systému veřejné služby jiných členských států, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 46b nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby a jejich rodiny pohybující se v rámci Společenství ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením Rady (ES) č. 118/97 ze dne 2. prosince 1996 (Úř. věst. 1997, L 28, s. 1; Zvl. vyd. 05/03, s. 3) ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 592/2008 ze dne 17. června 2008 (Úř. věst. L 177, s. 1, dále jen „nařízení č. 1408/71“), jakož i z článku 54 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. L 166, s. 1) ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 465/2012 ze dne 22. května 2012 (Úř. věst. L 149, s. 4, dále jen „nařízení č. 883/2004“).

Právní rámec

Unijní právo

Nařízení č. 1408/71

- 2 Článek 1 nařízení č. 1408/71, nadepsaný „Definice“, stanoví:

„Pro účely tohoto nařízení:

[...]

- j) se ‚právními předpisy‘ rozumějí pro každý členský stát právní a správní předpisy a jiná ustanovení a všechna ostatní prováděcí opatření, současná i budoucí, týkající se odvětví a systémů sociálního zabezpečení uvedených v čl. 4 [odst. 1].

[...]“

- 3 Článek 4 odst. 1 písm. c) uvedeného nařízení, nadepsaný „Věcná působnost“, stanoví:

„Toto nařízení se vztahuje na všechny právní předpisy týkající se těchto odvětví sociálního zabezpečení

[...]

- c) dávky ve stáří;

[...]“

- 4 Článek 5 uvedeného nařízení stanoví povinnost členských států učinit prohlášení o oblasti působnosti nařízení. Zní takto:

„Členské státy upřesní v prohlášeních, oznámených a zveřejněných v souladu s článkem 97, právní předpisy a systémy uvedené v čl. 4 [odst. 1].“

- 5 Podle článku 46b téhož nařízení, nadepsaného „Zvláštní ustanovení použitelná v případě souběhu dávek stejného druhu podle právních předpisů dvou nebo více členských států“:

„1. Ustanovení právních předpisů členského státu o snížení, pozastavení nebo odnětí dávek nejsou použitelná na dávky vypočtené v souladu s čl. 46 odst. 2.

2. Ustanovení právních předpisů členského státu o snížení, pozastavení nebo odnětí dávek se použijí na dávky vypočtené v souladu s čl. 46 odst. 1 písm. a) bodem i) pouze tehdy, jestliže dotyčná dávka je

- a) buď dávkou, která je uvedena v příloze IV části D a jejíž výše nezávisí na délce získaných dob pojištění nebo bydlení, nebo
- b) dávkou, jejíž výše je určena na základě teoretické doby považované za získanou mezi dnem vzniku pojistné události a pozdějším dnem. Ve druhém případě se uvedená ustanovení použijí v případě souběhu takové dávky:
- i) buď s dávkou stejného druhu, nebyla-li uzavřena dohoda mezi dvěma nebo více členskými státy zajišťující, že stejná teoretická doba nemůže být vzata v úvahu dvakrát nebo vícekrát,

nebo

- ii) s dávkou druhu uvedeném [uvedeného] v písmenu a).

Dávky uvedené v písmenech a) a b) a zmíněné dohody jsou uvedeny v příloze IV části D.“

- 6 Článek 97 nařízení č. 1408/71, nadepsaný „Oznámení týkající se některých ustanovení“, stanoví:

„1. Oznámení uvedená v [...] článku 5 [...] jsou určena předsedovi Rady [Evropské unie]. Uvádějí den vstupu v platnost dotyčných právních předpisů a systémů[...].

2. Oznámení přijatá v souladu s odstavcem 1 se zveřejňují v *Úředním věstníku Evropských společenství*.“

Nařízení č. 883/2004

- 7 Nařízení č. 1408/71 bylo nahrazeno nařízením č. 883/2004, které v souladu se svým článkem 91 a článkem 97 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 ze dne 16. září 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení č. 883/2004 (Úř. věst. L 284, s. 1), vstoupilo v platnost dne 1. května 2010, kdy bylo zrušeno nařízení č. 1408/71.

- 8 Článek 1 nařízení č. 883/2004 definuje výraz „právní předpisy“ následovně:

„Pro účely tohoto nařízení se:

[...]

- l) ‚právními předpisy‘ [...] pro každý členský stát rozumí právní a správní předpisy a jiné statutární předpisy a všechna ostatní prováděcí opatření týkající se odvětví sociálního zabezpečení, na které se vztahuje čl. 3 odst. 1.

[...]“

- 9 Článek 3 tohoto nařízení, nadepsaný „Věcná oblast působnosti“, v odst. 1 písm. d) stanoví:
„Toto nařízení se vztahuje na veškeré právní předpisy týkající se těchto oblastí sociálního zabezpečení:
[...]
d) dávky ve stáří;
[...]“
- 10 Článek 9 uvedeného nařízení, nadepsaný „Prohlášení členských států o oblasti působnosti tohoto nařízení“, zní následovně:
„1. Členské státy písemně oznámí Evropské komisi [...] právní předpisy a systémy uvedené v článku 3[...]. V těchto oznámeních je uveden den, od něhož se toto nařízení použije na systémy členskými státy v nich uvedené.
2. Tato oznámení se předkládají Evropské komisi každý rok a jsou v potřebné míře zveřejňována.“
- 11 Článek 54 téhož nařízení, nadepsaný „Souběh dávek stejného druhu“, stanoví:
„1. V případě souběhu dávek stejného druhu náležejících podle právních předpisů dvou nebo více členských států nejsou pravidla předcházení souběhu stanovená právními předpisy členského státu na poměrné dávky použitelná.
2. Pravidla předcházení souběhu se použijí na nezávislou dávku, pouze pokud je dotčená dávka:
a) dávkou, jejíž výše nezávisí na délce získaných dob pojištění nebo bydlení,
nebo
b) dávkou, jejíž výše je určena na základě započtené doby považované za získanou mezi dnem vzniku sociální události a pozdějším dnem, která je v souběhu s:
i) dávkou stejného druhu, nebyla-li uzavřena dohoda mezi dvěma nebo více členskými státy zajišťující, že tatáž započtená doba nebude vzata v úvahu více než jednou;
nebo
ii) s dávkou uvedenou v písmenu a).
- Dávky a dohody uvedené v písmenech a) a b) jsou uvedeny v příloze IX.“

Směrnice 98/49/ES

- 12 Článek 1 směrnice Rady 98/49/ES ze dne 29. června 1998 o ochraně nároků zaměstnanců a samostatně výdělečně činných osob, kteří se pohybují ve Společenství, na penzijní připojištění (Úř. věst. L 209, s. 46), zní následovně:

„Účelem této směrnice je chránit nároky účastníků systémů penzijního připojištění, kteří se pohybují z jednoho členského státu do druhého, a přispět tak k odstranění překážek volného pohybu zaměstnaných osob a osob samostatně výdělečně činných ve Společenství. Tato ochrana se týká nároku na důchod na základě dobrovolných i povinných systémů penzijního připojištění, s výjimkou systémů upravených nařízením [...] č. 1408/71.“

Vnitrostátní právo

Maltské právo

- 13 Článek 56 maltského zákona o sociálním zabezpečení (Maltese Social Security Act) stanoví:

„Má-li osoba nárok na jiný starobní důchod ze služebního poměru než starobní důchod ze služebního poměru, který byl v kterémkoli okamžiku jako celek převeden, veškeré důchody nabyté podle ustanovení článků 53 až 55 této části se sníží o výši tohoto starobního důchodu.“

Právo Spojeného království

- 14 Třemi důchodovými systémy platnými ve Spojeném království, které se na projednávanou věc uplatní, jsou důchodový systém národního zdravotního systému (National Health Service Pension Scheme), hlavní důchodový systém veřejné služby (Principal Civil Service Pension Scheme) a důchodový systém ozbrojených sil z roku 1975 (Armed Forces Pension Scheme 1975) v rozsahu, v němž se týká členů královského letectva (Royal Air Force), kteří do služby v něm nastoupili před 6. dubnem 2005 (dále jen společně „dotčené důchodové systémy“). Hlavní důchodový systém veřejné služby a důchodový systém ozbrojených sil byly přijaty na základě důchodového zákona z roku 1972 (Superannuation Act 1972). Ustanovení týkající se důchodového systému použitelného na členy královského letectva z roku 1975 byla přijata na základě pravomocí svěřených zákonem o zřízení vzdušných sil z roku 1917 [Air Force (Constitution) Act 1917].

Postup před zahájením soudního řízení

- 15 Poté, co Evropský parlament obdržel tři žádosti od maltských občanů, v nichž bylo poukázáno na skutečnost, že výše důchodu, který tito občané pobírali na základě dotčených důchodových systémů, se podle článku 56 maltského zákona o sociálním zabezpečení odečítá od jejich maltského starobního důchodu, na který mají nárok ze zákona, Komise zaslala Maltské republice výzvu dopisem, v němž ji upozornila na možnou neslučitelnost tohoto vnitrostátního ustanovení s článkem 46b nařízení č. 1408/71 a článkem 54 nařízení č. 883/2004.
- 16 Maltská republika na tuto výzvu dopisem odpověděla dopisy ze dne 27. ledna a 28. prosince 2011.
- 17 Dopisem ze dne 28. února 2012 zaslala Komise Maltské republice odůvodněné stanovisko, v němž zopakovala svůj postoj a vyzvala uvedený členský stát, aby tomuto odůvodněnému stanovisku vyhověl ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení. Maltská republika v dopise ze dne 25. července 2012 setrvala na svém názoru.

- 18 Jelikož se Komise s odpovědí poskytnutou Maltskou republikou nespokojila, rozhodla se podat projednávanou žalobu.
- 19 Rozhodnutími předsedy Soudního dvora ze dne 4. srpna 2014 bylo povoleno vedlejší účastenství Rakouské republiky a Spojeného království Velké Británie a Severního Írska na podporu návrhových žádání Maltské republiky.

K žalobě

K přípustnosti

Argumentace účastníků řízení

- 20 Maltská republika zpochybňuje přípustnost projednávané žaloby z důvodu, že žaloba Komise měla směřovat nikoliv proti ní, nýbrž proti Spojenému království.
- 21 Maltská republika tvrdí, že dotčené důchodové systémy nebyly uvedeny v prohlášeních, která Spojené království učinilo na základě článku 5 nařízení č. 1408/71 a čl. 9 odst. 1 nařízení č. 883/2004, neboť podle Spojeného království tyto systémy nespádají do věcné působnosti uvedených nařízení. Maltská republika se domnívá, že pokud Komise nesouhlasí s prohlášením, jež učinil členský stát v souvislosti s dávkami spadajícími do působnosti nařízení týkajícího se sociálního zabezpečení, je povinna danou záležitost dále zkoumat přímo s dotyčným členským státem. V projednávaném případě je jediným členským státem schopným předložit argumenty a důkazy Spojené království. Žaloba směřující proti Maltské republice tak představuje porušení práva na spravedlivý proces.
- 22 Spojené království, které podporuje argumenty Maltské republiky, tvrdí, že Komise se tím, že využívá řízení podle článku 258 SFEU k napadení opatření přijatých jiným členským státem, dopouští se zneužití pravomoci. Spojené království je toho názoru, že členskému státu, který se stane předmětem takovéto kritiky, je odepřena ochrana, kterou mu skýtá řízení pro porušení Smlouvy, a i když je mu povoleno vedlejší účastenství, má v této souvislosti omezenější procesní práva.
- 23 Komise navrhuje, aby byla námitka nepřípustnosti uplatněná Maltskou republikou a Spojeným královstvím zamítnuta.

Posouzení Soudního dvora

- 24 Z ustálené judikatury Soudního dvora plyne, že pokud Komise dospěje k názoru, že určitý členský stát nesplnil povinnosti, přísluší jí, aby posoudila účelnost podání žaloby proti tomuto státu, určila ustanovení, která porušil, a zvolila okamžik, kdy vůči němu zahájí řízení o žalobě pro nesplnění povinnosti, přičemž úvahy, jimiž se při této volbě řídí, nemohou mít vliv na přípustnost žaloby (rozsudek Komise v. Polsko, C-311/09, EU:C:2010:257, bod 19 a citovaná judikatura).
- 25 Vzhledem k tomuto prostoru pro uvážení není nepodání žaloby pro nesplnění povinnosti proti určitému členskému státu relevantní při posuzování přípustnosti žaloby pro nesplnění povinnosti podané proti jinému členskému státu. Přípustnost předmětné žaloby tedy nemůže být zpochybněna tím, že Komise nepodala žalobu pro nesplnění povinnosti proti Spojenému království.
- 26 Pokud jde o žalobní důvod vycházející z údajného zneužití pravomoci, postačí připomenout, že v souladu s ustálenou judikaturou Soudního dvora nemusí Komise prokazovat existenci právního zájmu na podání žaloby ani uvádět důvody, které ji k podání žaloby pro nesplnění povinnosti vedly. Jelikož v projednávaném případě předmět žaloby popsany v návrhu na zahájení řízení odpovídá

předmětu sporu, který je vymezen ve výzvě dopisem a v odůvodněném stanovisku, nelze platně tvrdit, že se Komise dopustila zneužití pravomoci (v tom smyslu viz rozsudek Komise v. Španělsko, C-562/07, EU:C:2009:614, bod 25 a citovaná judikatura).

- 27 Jak uvedl generální advokát v bodě 40 svého stanoviska, přípustnost žaloby pro nesplnění povinnosti podané proti členskému státu nemůže být zpochybněna ani tím, že Soudní dvůr má v rámci této žaloby upřesnit kvalifikaci systému jiného členského státu z hlediska unijního práva. Takovým upřesněním nemohou být ani porušena procesní práva posledně uvedeného členského státu, který je vedlejším účastníkem řízení.
- 28 Z výše uvedených úvah vyplývá, že projednávaná žaloba je přípustná.

K věci samé

Argumentace účastníků řízení

- 29 V žalobě Komise zaprvé tvrdí, že dotčené důchodové systémy spadají do působnosti nařízení č. 1408/71 a 883/2004.
- 30 Podle tohoto orgánu jsou v rámci důchodových systémů veřejné služby Spojeného království upraveny dávky ve stáří ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. c) nařízení č. 1408/71 a čl. 3 odst. 1 písm. d) nařízení č. 883/2004 a dále jsou tyto systémy založeny na „právních předpisech“ ve smyslu čl. 1 písm. j) prvního pododstavce a čl. 1 písm. l) prvního pododstavce uvedených nařízení.
- 31 Zadruhé Komise tvrdí, že článek 46b nařízení č. 1408/71 a článek 54 nařízení č. 883/2004 brání takovému ustanovení vnitrostátního práva, jako je článek 56 maltského zákona o sociálním zabezpečení, které počítá se snížením výše starobního důchodu vypláceného podle maltských právních předpisů o výši důchodu vypláceného ze systému veřejné služby Spojeného království.
- 32 Ve vyjádření k žalobě Maltská republika, podporovaná v tomto ohledu Rakouskou republikou a Spojeným královstvím, tvrdí zejména, že je vázána tím, že britské systémy nebyly nikdy uvedeny v prohlášení učiněných Spojeným královstvím podle článku 5 nařízení č. 1408/71 a článku 9 nařízení č. 883/2004. Členské státy nemohou být nuceny nezávisle vyhodnocovat povahu dávek vyplácených jinými členskými státy, a odhlížet tak od jejich prohlášení učiněných na základě uvedených ustanovení. Tvrzení opaku by ohrozilo právní hodnotu a status těchto prohlášení dotyčného členského státu, zpochybnilo celý systém koordinace sociálního zabezpečení zavedený uvedenými nařízeními a způsobilo by praktické i administrativní obtíže.
- 33 Maltská republika, podporovaná v tomto ohledu Spojeným královstvím, rovněž tvrdí, že důchodové systémy veřejné služby Spojeného království mohou být považovány za doplňkové důchodové systémy spadající do působnosti směrnice 98/49. Pokud členský stát nečinil prohlášení podle nařízení č. 1408/71 nebo nařízení č. 883/2004 a pokud má tento členský stát patrně za to, že důchodové systémy spadají do působnosti směrnice 98/49, musí být příslušné důchody považovány za vyloučené z působnosti nařízení č. 1408/71 a 883/2004.
- 34 Komise, podle níž směrnice 98/49 není v projednávaném případě použitelná, namítá, že neuvedení dotčených důchodových systémů v prohlášení učiněných Spojeným královstvím nemůže být Maltskou republikou považováno za důkaz toho, že tyto systémy nespádají pod předmětná ustanovení. Podle Komise z ustálené judikatury Soudního dvora plyne, že Maltská republika měla použitelnost nařízení č. 1408/71 a č. 883/2004 na britské důchodové systémy posuzovat nikoliv s ohledem na to, zda je dávka považována vnitrostátními právními předpisy za „dávku sociálního zabezpečení“, ale s ohledem na znaky, které tato dávka vykazuje.

Závěry Soudního dvora

- 35 Výtky formulované Komisí směřují k tomu, aby bylo rozhodnuto, že členské státy jsou povinny ověřovat právní předpisy jiného členského státu tak, aby se ujistily, že tyto právní předpisy navzdory tomu, že nebyly předmětem prohlášení tohoto jiného členského státu podle článku 5 nařízení č. 1408/71 nebo čl. 9 odst. 1 nařízení č. 883/2004, spadají do věcné působnosti těchto nařízení, a dále že pokud by takové ověření bylo Maltskou republikou provedeno, muselo by vést k závěru, že v rámci dotčených důchodových systémů jsou upraveny dávky ve stáří a tyto systémy jsou založeny na právních předpisech spadajících do působnosti nařízení č. 1408/71 a 883/2004, a konečně že v důsledku toho je použití článku 56 maltského zákona o sociálním zabezpečení v rozsahu, v němž zakazuje souběh dávek plynoucích z dotčených důchodových systémů se starobním důchodem, na nějž vznikl nárok dle maltských právních předpisů, neslučitelné s článkem 46b nařízení č. 1408/71 a článkem 54 nařízení č. 883/2004.
- 36 Pokud jde o článek 5 nařízení č. 1408/71 a čl. 9 odst. 1 nařízení č. 883/2004, tyto členským státům ukládají povinnost nahlásit právní předpisy a systémy týkající se dávek sociálního zabezpečení spadajících do věcné působnosti těchto nařízení, jež jsou pro členské státy závazné, při současném dodržení požadavků plynoucích z čl. 4 odst. 3 SEU.
- 37 Ze zásady loajální spolupráce, uvedené v čl. 4 odst. 3 SEU, totiž plyne, že každý členský stát musí pro účely prohlášení uvedených v článku 5 nařízení č. 1408/71 a čl. 9 odst. 1 nařízení č. 883/2004 řádně prozkoumat své vlastní systémy sociálního zabezpečení, a je-li to na místě, prohlásit je po tomto prozkoumání za systémy spadající do působnosti těchto nařízení (obdobně viz rozsudky FTS, C-202/97, EU:C:2000:75, bod 51, a Herbosch Kiere, C-2/05, EU:C:2006:69, bod 22). Z této zásady rovněž plyne, že ostatní členské státy mohou oprávněně očekávat, že dotyčný členský stát těmto povinnostem dostojí.
- 38 Tato prohlášení zakládají domněnku, že vnitrostátní právní předpisy nahlášené podle článku 5 nařízení č. 1408/71 nebo článku 9 nařízení č. 883/2004 spadají do věcné působnosti těchto nařízení a zavazují v zásadě ostatní členské státy. Naopak, pokud členský stát určité vnitrostátní právní předpisy nenahlásil podle těchto nařízení, ostatní členské státy z toho mohou v zásadě vyvozovat, že tyto právní předpisy nespádají do věcné působnosti uvedených nařízení.
- 39 Mimoto do doby, než jsou prohlášení členského státu změněna nebo zrušena, k nim musí ostatní členské státy přihlížet. Členskému státu, který prohlášení učinil, přísluší zvážit jeho opodstatněnost a případně ho pozměnit, vyjádří-li jiný členský stát pochybnosti o správnosti prohlášení (v tomto smyslu viz rozsudek Banks a další, C-178/97, EU:C:2000:169, bod 43).
- 40 Tento závěr nicméně neznamená, že by byl členský stát zbaven možnosti reagovat, jsou-li mu známy informace vyvolávající pochybnosti o správnosti prohlášení učiněných jiným členským státem.
- 41 Zaprvé, vyvolává-li prohlášení otazníky a členským státům se nedaří shodnout se zejména na kvalifikaci právních předpisů nebo systémů v rámci působnosti nařízení č. 1408/71 a 883/2004, mohou se obrátit na správní komisi uvedenou v článcích 80 a 81 nařízení č. 1408/71, jakož i v článcích 71 a 72 nařízení č. 883/2004. Zadruhé, pokud se ani této komisi nepodaří sladit stanoviska členských států k právním předpisům použitelným v daném případě, přísluší případně členskému státu, který pochybuje o správnosti prohlášení jiného členského státu, obrátit se na Komisi, nebo jako poslední možnost podat návrh na zahájení řízení podle článku 259 SFEU, v jehož rámci Soudní dvůr posoudí otázku použitelných právních předpisů (v tom smyslu viz rozsudek Banks a další, C-178/97, EU:C:2000:169, bod 44).
- 42 S ohledem na argumenty předložené Komisí je třeba doplnit, že konstatování, že členský stát musí přihlížet k prohlášení jiného členského státu, není v rozporu ani s judikaturou Soudního dvora (viz zejména rozsudky Beerens, 35/77, EU:C:1977:194, bod 9, jakož i Hliddal a Bornand, C-216/12 et

C-217/12, EU:C:2013:568, bod 46), podle níž okolnost, že členský stát zahrnul určitý zákon nebo vnitrostátní právní úpravu do svého prohlášení podle článku 5 nařízení č. 1408/71 nebo článku 9 nařízení č. 883/2004, musí být považována za prokazující, že dávky poskytované na základě tohoto zákona jsou dávkami sociálního zabezpečení ve smyslu těchto nařízení, kdežto okolnost, že zákon nebo právní úprava nebyly v takovém prohlášení uvedeny, sama o sobě nestačí k prokázání toho, že do působnosti uvedených nařízení nespádají.

- 43 I při neexistenci obecné povinnosti členských států ověřovat, zda právní předpisy ostatních členských států spadají do věcné působnosti nařízení č. 1408/71 a 883/2004, se totiž může vnitrostátní soud, kterému je předložen spor související s takovým zákonem nebo právní úpravou, vždy zabývat kvalifikací systému dotčeného ve věci, která je mu předložena, a případně položit Soudnímu dvoru příslušnou předběžnou otázku.
- 44 Naopak z žádného z dotčených dvou článků nevyplývá, že by jiné členské státy, než je stát, který uvedený zákon nebo právní úpravu zavedl, ale nenahlásil, měly povinnost samy určovat, zda tyto musí být přesto považovány za předpisy spadající do věcné působnosti dotčených nařízení.
- 45 Z výše uvedeného vyplývá, že Komise projednávanou žalobu pro nesplnění povinnosti nesprávně založila na existenci obecné povinnosti členských států ověřovat, zda právní předpisy ostatních členských států navzdory tomu, že nebyly předmětem prohlášení podle článku 5 nařízení č. 1408/71 nebo čl. 9 odst. 1 nařízení č. 883/2004, přesto spadají do věcné působnosti uvedených nařízení.
- 46 V důsledku toho musí být žaloba zamítnuta v plném rozsahu.

K nákladům řízení

- 47 Podle čl. 138 odst. 1 jednacího řádu Soudního dvora se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Maltská republika požadovala náhradu nákladů řízení a Komise neměla ve věci úspěch, je důvodné uložit posledně uvedené náhradu nákladů řízení. V souladu s článkem 140 jednacího řádu ponese Rakouská republika a Spojené království vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (čtvrtý senát) rozhodl takto:

- 1) **Žaloba se zamítá.**
- 2) **Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.**
- 3) **Rakouská republika a Spojené království Velké Británie a Severního Irska ponese vlastní náklady řízení.**

Podpisy.